

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Tos/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723010029
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8723010029.6

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Petra Tobiaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.06.2023, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/4/2023 zo dňa 16.05.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť obžalovaného A. B. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa v štádiu konania pred súdom podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku zamietol žiadosť obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., o prepustenie z väzby na slobodu. Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku písomný sľub obžalovaného zamietol. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku návrh na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote obžalovaný sťažnosť, ktorú prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil. V písomných dôvodoch sťažnosti sa nestotožnil s názorom okresného súdu, že súčasné prebiehajúce trestné stíhanie vo veci do budúca vyvoláva obavu, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu by ušiel, prípadne by sa skrýval v úmysle vyhnúť sa trestnému stíhaniu, ev. hroziacemu trestu, že jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu je nedôvodná a že súčasne vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, nemohol byť existujúci dôvod väzby nahradený ponúkanými inštitútmi nahrádzajúcimi väzbu. Obžalovaný poukazoval na to, že vo svojej žiadosti o prepustenie z väzby uviedol, že povedie riadny život, nedopustí sa žiadnej trestnej činnosti, splní si povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré mu uloží súd alebo v prípravnom konaní sudca a zároveň prehlásil, že sa dobrovoľne podrobí kontrole uložených obmedzení a povinností technickými prostriedkami, a to zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby podľa § 6 zákona o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa názoru obžalovaného by bolo možné ich týmto spôsobom nahradiť, avšak okresný súd sa otázkou podrobenia kontrole uložených obmedzení a povinností technickými prostriedkami navrhnutými v žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu vôbec nezaoberal, ani o tomto návrhu nerozhodol, na základe čoho mal obžalovaný zato, že boli porušené jeho práva garantované Ústavou SR, pričom väzba ako najzávažnejší inštitút zasahujúci do ústavného práva na osobnú slobodu a práv obvineného podľa článku 17 Ústavy SR trvala skutočne iba po nevyhnutný čas, pričom samotné rozhodovanie o väzbe nie je rozhodovanie o vine či nevine obžalovaného. Sťažovateľ považoval ďalšie väzobné trestné stíhanie za neopodstatnené s tým, že účel trestného stíhania je možné nahradiť inými ponúkanými inštitútmi, ktoré vo svojej žiadosti uviedol a žiadal, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol o jeho prepustení z väzby na slobodu.

Obžalovaný bol do väzby vzatý ešte v prípravnom konaní, a to uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Poprad sp. zn. 6Tp/35/2021 zo dňa 31.07.2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Tpo/21/2022 zo dňa 19.08.2022, a to z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a), c) Trestného poriadku s tým, že väzba začala dňom 27.07.2022 o 17.05 hod. a vykonáva sa v ÚVV Prešov.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad podal v predmetnej trestnej veci dňa 13.01.2023 na Okresný súd Poprad obžalobu na obvineného A. B. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), e) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

- v presne nešpecifikovanom čase v období od 26.07.2022 do 27.07.2022 v obci D. E., B. C., na chate s popisným číslom č. XX, opakovane fyzicky napadol svoju starú matku - poškodenú F. G. (nar. XXXX), trvale bytom C., H. I. J. X, a to tým spôsobom, že ju opakovane otvorenou dlaňou ako, aj pästami udieral do oblasti tvárovej časti hlavy, stláčal, držal a vykrútil jej oblasť zápästia a predlaktia a taktiež vyvrátil malíček ľavej ruky, v čoho dôsledku poškodená utrpela viaceré zranenia, a to kraniocerebrálne poranenia, konkrétne akútny subdurálny hematóm spánkovo temennej oblasti vľavo minimálneho rozsahu, subarachonidálne krvácanie záhlavno temennej oblasti vľavo minimálneho rozsahu, viacnásobné pomliaždeniny tváre a hlavy, zlomeninu základného článku malíčka ľavej ruky s posunom a pomliaždeniny oboch horných končatín - predlaktí a zápästí obojstranne, pričom v prípade poškodenia mozgu poškodenej išlo o poškodenie životne dôležitého ľudského orgánu a v prípade ostatných zranení išlo o zranenia, ktoré si vyžiadali u poškodenej dobu liečenia, s obmedzením obvyklého spôsobu života, v trvaní 5 týždňov.

Následne došlo k zmene dôvodov väzby, a tak už v konaní pred súdom uznesením Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/4/2023 zo dňa 07.02.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. konania 4Tos/6/2023-402 zo dňa 22.02.2023 bolo rozhodnuté tak, že boli konštatované dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku a obžalovaný bol ponechaný naďalej vo väzbe len z toho dôvodu, pretože v čase rozhodovania neboli splnené podmienky na nahradenie dôvodov väzby podľa § 80 a § 81 Trestného poriadku.

Okresný súd o podanej obžalobe neprávoplatne rozhodol rozsudkom zo dňa 20.04.2023, ktorým uznal obžalovaného vinným pri úprave skutkovej vety, oproti podanej obžalobe a pri miernejšom posudzovaní skutku oproti podanej obžalobe, z prečinu ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistenom čase v období od popoludňajších hodín dňa 26.7.2022 do popoludňajších hodín dňa 27.7.2022 v obci D. E., okres C., na chate s popisným číslom č. XX, opakovane fyzicky napadal svoju starú matku - poškodenú F. G. (nar. XXXX), trvale bytom C., H. I. J. X pri verbálnych nedorozumeniach a to tým spôsobom, že ju rukami udieral do oblasti tvárovej, spánkovej a temennej časti hlavy, stláčal, ťahal a vykrútil jej zápästia oboch rúk a predlaktia, v dôsledku čoho poškodená utrpela zranenia a to kraniocerebrálne poranenia, konkrétne akútny subdurálny hematóm spánkovo temennej oblasti vľavo minimálneho rozsahu, subarachonidálne krvácanie záhlavno temennej oblasti vľavo minimálneho rozsahu, viacnásobné pomliaždeniny tváre a hlavy a pomliaždeniny oboch horných končatín - predlaktí a zápästí obojstranne a tieto zranenia si vyžiadali dobu liečenia s obmedzením obvyklého spôsobu života v trvaní do 5 týždňov.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho súd na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola mu uložená povinnosť zaplatiť poškodenej F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., I. XXX/X, škodu vo výške 2.906,40 eur. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola mu uložená povinnosť zaplatiť pre Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a. s., pobočka Prešov, Kúpeľná 5, Prešov, IČO: 35937874, škodu vo výške 89,91 eur. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku, poškodenej F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., I. XXX/X, so zvyškom nároku na náhradu škody okresný súd odkázal na civilný proces.

Podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, môže byť obvinený vzatý do väzby (prípadne vo väzbe ponechaný) len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok pre ktorý bolo začaté

trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť hneď zistiť, ak nemá stále bydlisko, alebo ak mu hrozí vysoký trest.

Súd prvého stupňa poukazoval na to, že vo veci prakticky vykonal už celé dokazovanie a vyhlásil odsudzujúci rozsudok, ktorým uznal obžalovaného vinným zo spáchania skutku súvisiaceho s podanou obžalobou, aj keď jeho konanie kvalifikoval miernejšie, a hoci pre odvolania podané obžalovaným i prokurátorom rozsudok právoplatný nie je, dôvodnosť trestného stíhania obžalovaného potvrdzujú vykonané dôkazy, najmä výpovede svedkyne F. K. a L. L. D., ktoré popisovali vyjadrenia poškodenej vo vzťahu k poraneniám, na ktoré sa im sťažovala a ktoré jej mal spôsobiť práve obžalovaný, pričom z vyjadrenia znalkyne C. M. a podaného znaleckého posudku vyplýva, že u poškodenej bezprostredná reprodukcia bola plne zachovaná, aj keď ostatné zložky sú defektné, pričom v prvotnej výpovedi mohol byť opis dostatočný, nakoľko bezprostredná reprodukcia bola v tom čase zachovaná, a teda skutočnosť uvádzané poškodenou vyššie uvedeným svedkyniam bezprostredne po skutku mohli byť prezentované na reálnom základe. Okresný súd odkazoval aj na lekársku správu poškodenej zo dňa 27.07.2022, keď poškodená pri vyšetrení mala uvádzať, že ju napadol a bil jej vnuk po hlave, vykrúcal jej ruky, pričom tomuto vyjadreniu korešponduje aj znalecký posudok znalca L. M. vo vzťahu k jednotlivým poraneniám poškodenej a k mechanizmu ich vzniku.

V zhode so závermi uvedenými v dôvodoch napadnutého uznesenia, aj nadriadený súd, po preskúmaní obsahu predloženého spisového materiálu, dospel k záveru, že dôvody väzby uvedené v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku u obžalovaného trvajú aj naďalej, pričom ani nadriadený súd nezistil splnenie zákonných podmienok na nahradenie väzby ani písomným sľubom obžalovaného, ani návrhom obžalovaného na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediáčného úradníka a v rámci tohto dohľadu technickými prostriedkami, teda náhradami, ktoré obžalovaný ponúkol, keď absentovali návrhy na nahradenie väzby ostatnými prostriedkami, teda ponukami podľa § 80 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku a § 81 ods. 1 Trestného poriadku.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia odkazoval na výsledky vykonaného dokazovania s tým, že vo veci vyhlásený rozsudok sa opiera o usvedčujúce výpovede svedkýň F. K. a L. L. D., o výpoveď znalkyne C. M., o lekársku správu poškodenej zo dňa 27.07.2022 v spojení so znaleckým posudkom L. M.. Možno doplniť, že aj podľa názoru krajského súdu, doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený. V rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o väzbe, tieto skutočnosti vyplývajú aj z ďalších dôkazov. Ide o výpoveď obžalovaného, ktorý, aj keď zdôrazňujúc údajnú agresivitu poškodenej, uviedol, že dal jej dve jemné facky po tvári a chytil ju za ruky, pričom jej mohli vzniknúť zranenia na zápästiach a že videl, že sa poškodená udrela asi trikrát do hrany kachľovej pece ľavým lícom a krvácala z nosa, pričom monokel mohol vzniknúť pri úderoch do pece. Svedkyňa L. D. uvádzala, že poškodená sa vyjadřila, že nechce ísť domov, chcela, aby bola volaná polícia, pretože doma ju bijú. Člen hliadky PZ C. C. potvrdil, že po príchode na miesto činu videl na ľavom oku poškodenej monokel, na tvári mala modro-zelené podliatiny, bola vystrašená. Zo znaleckého posudku z odvetvia psychológie, podaného na poškodenú, pritom vyplynuli aj poznatky, na základe ktorých znalkyňa konštatovala, že vedomé skreslenie zo strany poškodenej sa môže vyskytnúť pri uvádzaní pozitívneho stavu k osobe obžalovaného, pričom ale najviac vierohodné sú prvotné výpovede poškodenej, ktoré korešpondujú z bezprostrednou reprodukciou a v čase uvádzania prežitých skutočností po skutku by jadro udalosti, ktoré popisovala, malo byť zachované, pričom, pokiaľ boli preukázané facky od obžalovaného, tak aj to je fyzické násilie, ide o bitku a pri rozhovore poškodená nepopierala agresívne správanie svojho vnuka, len mala tendenciu ho zľahčovať a bagatelizovať.

Aj naďalej bol teda splnený tzv. materiálny predpoklad pre rozhodnutie o väzbe, a aj pri okresným súdom prijatej zmene právnej kvalifikácie zo zločinu na prečin, to stále platí, keď podľa názoru okresného súdu z vykonaných dôkazov nebolo preukázané, aby zranenia bolo možné posudzovať ako ťažkú ujmu na zdraví v zmysle § 155 a § 123 ods. 3 písm. e), písm. i) Trestného zákona, že mozog je životne dôležitý orgán, ale pri danej situácii nebol ohrozený a že nešlo o tak závažné zranenie, ktoré by vyžadovalo dobu liečenia viac ako 6 týždňov a doba liečenia mohla byť predĺžená i samotným postojom poškodenej k priebehu liečenia. Dôvodnosť trestného stíhania nie je oslabená do takej miery, že by nebolo možné skonštatovať, že materiálne predpoklady pre rozhodovanie o väzbe boli splnené.

Je nutné súhlasiť aj so záverom súdu prvého stupňa v tom smere, že dôvody útekovvej väzby (opierajúce sa o dôvody vyplývajúce z ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku) sú u obžalovaného naďalej dané.

Obžalovaný je občanom Českej republiky, no ani za takých okolností si v domovskom štáte nezabezpečil stále bydlisko. Starostlivosť o vážne chorú matku už nezabezpečuje a nemá kde zabezpečiť, keďže obžalovaný nemá vlastné bývanie a matka je umiestnená v zariadení pre ťažko choré osoby. Ani pracovné väzby, ktoré by stabilizovali jeho pobyt, vytvorené nemá. Je len evidovaný na úrade práce. Ani na území Slovenskej republiky, kde prezentuje možnosť bývania na adrese bytu, ktorý aj na neho mala prepísať, teraz už nebohá, poškodená, nemá zabezpečený taký legálny zdroj príjmov, z ktorých by vyplynula pravdepodobnosť toho, že bude riadne náklady na bývanie na tejto adrese uhrádzať, byt užívať tak, aby bolo nepochybné, že stále bydlisko už má. Samozrejme, aj nadriadený súd vníma ako pochybne morálne, keď obžalovaný prezentuje možnosť svojho bývania práve v byte po alebohej poškodenej, na ktorú mal podľa podanej obžaloby fyzicky útočiť. Stále, napriek sume 2.000,- eur, ktorá mu mala byť zaslaná jeho bratom, platí, že nemá žiadnu prácu, ktorá by mu zabezpečovala pravidelné dostatočné finančné prostriedky na úhradu životných nákladov, na území Slovenska nemá vybudované stabilné, spoľahlivé podmienky pre svoju existenciu, napriek tomu, že má mať podiely v nehnuteľnostiach. To isté sa vzťahuje aj k ďalšej nehnuteľnosti v Tatranskej Javorine, kde malo dôjsť ku skutku.

Vzhľadom na charakter trestnej činnosti, výšku stále hroziaceho trestu v rámci trestnej sadzby uvedenej v podanej obžalobe, skutočnosť, že ide o cudzieho štátneho príslušníka bez výraznejších osobných a majetkových väzieb na území Slovenskej republiky za okolností, že trvá výrazné podozrenie, že sa dopustil úmyselného trestného činu počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, aj keď sa formálne v skúšobnej dobe osvedčil, je zásadne spochybňovaná dôveryhodnosť jeho písomného sľubu a spôsobilosť riadne dodržiavať pravidlá prípadného dohľadu probačného a mediačného úradníka, hoci aj realizovaného za kontroly technickými prostriedkami sprevádzanej primeranými povinnosťami a obmedzeniami. Vzhľadom na závažnosť vyššie spomínaných väzobných dôvodov, ani podľa názoru krajského súdu nie je možné väzbu a jej účel nahradiť ani písomným sľubom obvineného a ani dohľadom probačného a mediačného úradníka, ktorého súčasťou by bol dohľad vykonávaný technickými prostriedkami, či iné obmedzenia či povinnosti.

Súd prvého stupňa teda dospel k správne mu záveru, že dôvody väzby § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku u obžalovaného A. B. trvajú aj naďalej, že bolo potrebné žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu zamietnuť, neprijatť písomný sľub obžalovaného a keď konkrétne uviedol, že obžalovaný pred vzatím do väzby bol osobou bez akýchkoľvek pevných väzieb ku konkrétnemu miestu pobytu. Obžalovaný je cudzím štátnym príslušníkom, nemá stabilné miesto bývania v Českej republike, pred vzatím do väzby býval v nájme, nebol evidovaný na úrade práce a nemal ani žiadnu prácu, ktorá by mu zabezpečovala finančné prostriedky, čo i len na nevyhnutnú existenciu. Ani na území Slovenskej republiky nemá vytvorené podmienky pre riadne bývanie, či ekonomické fungovanie, pričom aj keď vlastní podiely na nehnuteľnostiach, je potrebné zdôrazniť, že ide o byt, ktorý je zariadený práve vecami poškodenej, ktorá ho užívala až do dňa skutku, pričom následné neužívanie tohto bytu poškodenou malo byť spôsobené tak zdravotnými ťažkosťami súvisiacimi s jej vekom, ale aj zraneniami, ktoré mala utrpieť práve pri skutku. Záujem obžalovaného užívať práve zariadený byt poškodenej, ktorá v minulosti sa vzdala vlastníckeho práva k bytu v prospech vnukov, teda aj obžalovaného, nenarádza len na morálnu rovinu, ale je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný nedisponuje ani finančnými prostriedkami spojenými s úhradami takéhoto bývania, pričom sám uvádza, že má iba tie finančné prostriedky, ktoré mu zaslali jeho bratia, čo negarantuje naplnenie podmienok stáleho bývania, či iných bližších väzieb k miestu deklarovaného pobytu. Keďže obžalovaný nemá žiadne pevné väzby k stálemu bydlisku, či už na území Slovenskej republiky alebo v zahraničí a súčasne prebiehajúce trestné stíhanie vo veci vyvolávajú do budúca obavu, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu by tento ušiel, prípadne sa skrýval v úmysle vyhnúť sa trestnému stíhaniu, ev. hroziacemu trestu, súd žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu nepovažoval za dôvodnú a súčasne, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, nemal ani za to, aby existujúci dôvod väzby mohol byť nahradený ponúkanými inštitútmi nahrádzajúcimi väzbu. Rovnako nevyhovelo ani návrhom spojeným s nahradením väzby, či už písomným sľubom alebo dohľadom zo strany probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným aj za prípadného uloženia primeraných obmedzení, či povinností, pretože okolnosti spojené s osobou obžalovaného negarantujú

naplnenie účelu väzby uvedenými inštitútmi, majúc zato, že prepustením obžalovaného z väzby na slobodu by bol účel väzby zmarený.

To, že okresný súd priamo nezdôvodnil nedostatočnosť kontroly technickými prostriedkami, neznamená, že by zásadne pochybil, pretože podmienkou pre nariadenie kontroly technickými prostriedkami už vo všeobecnosti je najprv nariadenie dohľadu probačného a mediačného úradníka a v rámci neho uloženie zákonných primeraných obmedzení alebo povinností /§ 81 ods. 1 Trestného poriadku/, keďže to vyplýva zo znenia § 82 ods. 4 Trestného poriadku, v súlade s ktorým obvinený, ktorému boli uložené primerané obmedzenia alebo povinnosti podľa odseku 1, je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená a nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu.

Takto, nakoľko okresný súd jasne uviedol dôvody, pre ktoré neuložil dohľad probačného a mediačného úradníka, nebolo potrebné samostatným výrokom či vôbec odôvodnením zaoberať sa aj neuložením kontroly technickými prostriedkami.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom nadriadený súd, nezistiac dôvod pre zmenu, či zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, sťažnosť obžalovaného v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú jednomyseľne zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.